

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónap . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap iránti levelek vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-50 szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

A pártgyűlés.

Pécs, 1895. december 2.

Erősen fenekednek a kormánypárton Kossuth Ferencnek a közjogi ellenzék tömörítésére irányuló törekvései ellen s ezt az egyesülést, mint a tűz és víz szövetségét, eleve halvaszültt ideának hirdetik, mely ha ideig-óráig létre is jöhetne, tartós soha sem lehet, mert magában hordja a bomlás csiráit.

Éppen nem csodálkozunk a kormánypárt erőlködésén, a melylyel oly buzgón iparkodik a konkolyhíntó szerepét játszani s pártunk előtt mindenféle alaptalan híresztelésekkel tévutrat vezetni, a melyek közt főszerepet játszik az a ráfogás, mintha az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt egy része a klerikális reakció szolgálatába szegődött volna, a minek folytán ezt a részt egyszerűen a néppártnak ajándékozta oda, míg a közjogi ellenzék másik árnyalatát lefoglalja a maga részére s működésének feladatául a kormány támogatását jelöli ki a néppárt ellen, mert szerinte a közjogi elvek ez idő szerint ugy sem aktuálisak, az aktuális politikában pedig — értsd az egyházpolitikát — a kormánypárt s a függetlenségiék különvált köre ugysis teljes egyetértésben vannak.

Ez lenne a legbiztosabb módja a közjogi ellenzék teljes kiküszöbölésének a magyar parlamenti életből; mert hiába, a függetlenségi törekvések mégis csak legveszedelmesebb zavarói a túldoldali urak cirkulusainak, hisz érzik és tudják, hogy a nemzet zöme szívvel-lélekkel együtt érez ezekkel a törekvésekkel s ezeknek a parlamentben való érvényesülését csak a nemzeti akarat meghamisításával lehetett eddig is meggátolni.

Az egységes függetlenségi pártnak a végfelosztás csiráit magában hordó szakadása az egyházpolitikának a kormánypártra nézve egyik legbecesebb eredménye volt, mert maguk a szabadelvű egyházpolitikai intézmények a kormánypártnak most is csak úgy kellene, mint kellett nekik akkor, mikor Irányi Dániel évtizedeken át hasztalanul sürgette azokat: náluk mindenek csak pártpolitikai szemüvegen át tekintve van értéke; természetes tehát, hogy mikor az egyházpolitikai harcok rájuk nézve legbecesebb vívmányát, az ellenzék

lefejezését veszélyeztetve látják, kézzel-lábbal dolgoznak az egyesülés meghusításán.

Erre a célra leghathatóbb eszköznek látszik az egyházpolitikai torzsalkodások állandósítása, amiben buzgó munkatársa a kormánynak a néppárt, a melynek agitációja nélkül alig sikerülne a kormánypártnak a felekezeti torzsalkodásokat ébren tartani s a maga javára hasznosítani az által, hogy ilykép a figyelmet az ország egyéb vitális kérdéseitől elterelje s a komoly ellenzékét működésében megbénítsa.

De hála a józan magyar közvéleménynek, ez a játék nem tarthat sokáig. A magyar nép belátja, hogy most már más feladatokra is kell gondolnia s hogy vannak még fontosabb kérdések is az államéletben, mint az, vajjon a párok diszruhában vagy utcai öltözékben jelennek-e meg az anyakönyvvezető előtt. Ez a köztudat elsodorja a mesterségesen felszínre tartott egyházpolitikai viszálykodásokat, s ezek hovatovább megszűnnek kamatozó tőkéké lenni kormánypártnak és néppártnak egyaránt.

Ily körülmények közt aztán a kormánypárti konkoly sziklára hull s nyomtalanul elvész; a nemzeti önállóság iránti aspirációk ereje pedig újból tömör csatarendbe egyesíti a függetlenségi elvek híveit. Hasztalan szítja a kormánypárti sajtó a függetlenségi párt két árnyalata közt a gyűlölség tüzet, a lehetetlennek hirdetett, a rettegett egyesülés mégis megtörténik s minden ármánykodás mellett sem fog sikerülni a függetlenségi és 48-as pártot, a magyar nemzetnek ezt az élő leikiismeretét, a föld színéről eltörölni.

Hogy pedig a most végbemenő egyesülés nem pusztán ideig-óráig tartó barátkozás, hanem a pártgyűlés végleges biztosítása lesz, arról kezdek az egyesülés módja, mely elvi magaslapon áll.

A függetlenségi és 48-as párt mindkét árnyalata ugyanis egyhangulag elfogadta az egyesülésnek Kossuth Ferenc által szövegezett következő pontozatait:

„A függetlenségi és 48-as párt kijelenti, hogy mint eddig, úgy ezután is a politikai küzdőteret, kizárólag elvi alapon, csak elvekért fog küzdeni; egyedüli célját az elvek diadala képezi.

A párt az 1884-ik évi programmot a

maga egészében fentartja és azt minden megalkuvás nélkül igyekszik megvalósítani.

A párt törekvése oda irányul, hogy az 1848-ik évi törvényhozás elveit az ott kifejezett szabadelvű irányban érvényre juttassa.

A párt mint eddig, ezután is küzdeni fog mindazon pártok és kormányok ellen, melyek az 1867. évi 12-ik törvénycikk, valamint az ország önállóságát és önrendelkezési jogát sértő törvények fentartását tüzték maguk elé, valamint azon pártok és minden oly törekvés ellen, melyek az 1848-ik évi törvényhozás elveivel és szellemével ellenkező irányban haladnak.

A párt általában a szabadságnak, a szabad irányu haladásnak, a jogegyenlőségnek megvalósítására törekszik.

Párttagok csak azok lehetnek, kik a párt programjának, valamint a párt elveinek megfelelő határozatok ellen sem az országgyűlésen, sem a sajtóban, sem a közélet terén állást nem foglalnak.

Ezeknek kijelentése után a függetlenségi és 48-as párt határozatilag kimondja: azokat, kik ezen elveket vallják, a párt tagjainak tekinti és az itt körülírt elvek alapján kész a függetlenségi és 48-as párt másik árnyalatával egyesülni, sőt az egyesülésre a haza, az elvek érdekében a függetlenségi és 48-as párt másik árnyalatát ezennel felhívja.

Hogy pedig az egyesülendő függetlenségi és 48-as párt álláspontja a most keletkezett új néppárttal szemben is precizirozva legyen, mindkét pártkör egyértelműleg kimondotta:

„A kik az egyházpolitikai törvényeknek eltörlését vagy reakcionárius irányban való módosítását kívánják, vagy ily törekvéseket támogatnak, a pártkör tagjai nem lehetnek.”

Az egyesülésnek ily alapokon való létesülése magában foglalja tartósságának biztosítékait is, mert támadhatnak ugyan személyi differenciák, hisz a függetlenségi párt tagjait nem fűzik egybe az érdekeknek oly erős szálai, mint a kormánypártiakat, de a pártnak önmagában való meghasonlása emberi számítás szerint ki lesz zárva.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Színadai képek.

I.

Az eleven óra.

A színpad bejáratánál, amely szellős volta miatt állandó rémét képezi az énekeseknek, minden este előadás elejétől a végéig öreg kis emberke vigyáz.

Évek óta rendez helye ez itt.

A színészek „az öreg”-nek hívják, a diszitők, kellékesek és a többi színadai személyzet pedig „Elek bácsi”-nak.

Egy órával az előadás megkezdése előtt lassan becsoszog a színházi épületbe és leül a színpad kettős ajtaja közé.

Szigoru rendelet van kiadva, hogy a színpadra „idegen”-nek tilos a bemenet és az öreg Elek van arra hivatva, hogy felügyeljen e tilalomra.

Óh! nagy feladat ez. „Idegen”: a ki teljeséggel nem tartozik a színházhoz. Ime a primadonnák és kóristánék ruhahordozó cselédjei idegenek ugyan, de olyanok, a kiket be kell bocsátani. Az öreg minden ellentetés nélkül nézi őket, amint bagázsijukkal keresztül esörtetnek a szük bejáraton. Most egy kóppott ruhájú ifjanc nyitja meg félénken az ajtót.

Az öreg felegyenesedik:

- Nem szabad a színpadra menni!
- Kérem, én segédszínész vagyok!
- Igen, statisztika! Jól van hát nó.

S az új jövevényt is bebocsátja.

Jönnek mások, nőrokonai egyik másik színésznőnek. Az öreg elmondja, hogy szigorú a tilalom az idegenek ellen. De „sürgős” dolga van ezzel vagy azzal a kisasszonnyal. Sürgős? az öreg csendesen mosolyog és kitarja az ajtót.

Am a színházi fodrász barátját, ki pajtásával beszélni akar, kéréssel szigorral utasítja vissza.

Minden ajtó nyitogatásánál megcsapja testét a hideg. Olyankor felsóhajt.

— Beh „cugos” egy hely ez!

Hány esztendeje sóhajtja!

De hát mit csináljon? Kőműves; dolgozik ugyan most is, de egész télen át nem igen van munka. Régebben évek hosszú során át a színház diszitője volt. Épített fényes palotákat, termeket rendezett be és erdőket varázsolt elő — festett vásznakból.

Nem olyan közönséges foglalkozás ez! Hiszen ott van az egész szomszédsága és hány ismerőse, a ki csak reá hallgatott, csak az ő tanácsára mentek színházba.

Apró szemével vigan pislogatva, ezt mondta a szomszédjának:

— Holnap nagyszerű dekoráció lesz!

És vasárnap este ott volt a karzaton az egész szomszédság.

A szép vászon paloták összegyűrődtek, megfakultak az esztendő során és a dissztó megráncosodott, megvénült, felállításuk, elbontásuk közepette. Már nincs elég ereje arra, hogy biztos kézzel emeljen egy-egy vászon falat, aztán a bőrkötényéből elővett furókkal jól oda erősítse a színpad deszkáihoz.

Hanem azért hatalmas ember ő most is. A kit

ő nem szivel, azt nem bocsátja be a színpadra. Kurruttyolhat odakünn.

És aztán annak a sok színésznek, színésznőnek, mind ő rendelkezik s künn a nézőtérben a látcsőveső uraságok, akik a színpadnak háttal állva ostromolták üveg-szemeikkel a páholyok ragyogó leányszemeit, az öreg Elek néhány szavára letűnnek szépen s a szibongó, sugó közönség elhallgat.

Künn a piaci toronyban hetet harangosnak, a színpadon mindenki kés, a primadonna hosszú uszályt fogja és velős szavakban eszidja a színpadot, hogy az milyen poros. A kifeatott jelmezbe öltözött színészek sétálnak fel és alá, az ügyelő még egyszer megnézi, hogy rendben van-e minden? Igen. A piastely meg van töltve és a dörgést csináló gépnél fennvannak, a holdvilág-fény csináló masina kezűben van és a szalmassák, a melyre a hős „két omeletnyi” magasságból fog ugrani és a mely rohanó folyót képez, lenn van. A sugó háttal áll a függőnynek, ásitovva hallgatja, hogy egyik színész mit beszél neki az ő tavalyi vendégszerepléseiről.

Ekkor belép a színpadra az öreg Elek, leemelvén a kalapját és szeliden, hangosan mondja:

— Jó estét adjon isten!

Ez a jelzés minden este az előadás megkezdésére, a sugó menekül a várába (a mely sokszor az egész előadás vára), diszitők sietnek kifelé a színpadról, a művészek végső köbögnek, a színésznők oda állnak közel az ajtóhoz, a szereplők helyükhöz, az ügyelő megnyomja a villamos csengő gombját:

— Fel a függőnynek!

Az öreg Elek peddig lassan-lassan visszamegy helyére, leül és bezárja belül a színpad ajtaját, —

Női kézimunka-kiállítás.

Pécs, 1895. december 2.

Harmadnapja van már nyitva ez a valóban sikerült kiállítás és a közönség fokozódó érdeklődését lekeletésben és a körülmény bizonyítja, hogy a látogatók a nap bármely szakában formálisan megtöltik a termeket, és éppen ebből az okból a kiállítás tartamát meg kellett hosszabbítani.

Ugy volt az eredeti megállapodás, hogy már holnap, azaz 3-án bezárulnak a női kézi munka csarnokai; a nögyelet intézősége azonban, látva a közönség fellendült érdeklődését, egy nappal megtoldotta a kiállítás élet tartamát és csak szerdán délután 5 órakor lesz a záróünnepély. Ugyanekkor fog megtartatni a tombola húzás is, a mi valószínűleg igen sok érdeklődőt fog vonzani a nögyelet házába.

Főlkéri a nögyelet elnöksége ez uton is az egyesület választmányi tagjait, hogy a záróünnepélyen teljes számmal megjelenjen sziveskedjenek és mint terem-örök teljesítsék kedves kötelességüket, magától értetvén, hogy az eme funkciót teljesítő választmányi tagok fel lesznek mentve a belépő díj fizetésétől.

Belépő díjakból az első napon 80 frt folyt be. A második nap jövedelme 92 frt volt. A mai nap sem csappant az érdeklődés a legkevésbé sem, a legdisztantabb közönség volt folyvást jelen és gyönyörködött, tanulmányozott; a valóban érdekes kiállítás. A thea kiszolgálásból és tombola-jegyekből is szép összeg folyt be, a minek legjobban majd az egyet szegényei fognak örülni.

Ma délelőtt az iskolás lányok egy csoportja töltötte meg a termeket, volt ámulás-bámulás ezek részéről, a kik nem állítottak ki semmit.

Legutóbbi számunkban ígéretet tettünk, hogy az iskolák kiállítására még visszatérünk. Egy egész termet töltöttek be a kis leányok munkái, még pedig a rendelkezésre álló legnagyobb termet. Jellemzi ezt a kollektív kiállítást, amár nincs teljesen feltüntetve a tanmenet fokozatossága, de mégis szakmák szerint csoportosítva megtaláljuk benne nemcsak a díszmunkákat, az izlésfejlesztőket, de a gyakorlatiakat is.

Kiállítva vannak pedig: a polgári iskola, az Ágoston téri, belvárosi, szigeti külvárosi, és vámház-utcai népiskolák növendékeinek munkái ezernél jóval több példányban, melyek annyira változatosak, oly gazdagok, hogy valóban megleptek bennünket. Elismerésről kell tehát adóznunk azoknak a kicsiny kacsóknak, de a kedves tanítónéniknek is, a kik ilyen valóban választékos izléssel fejlesztik növendékeikben a munkakedvet. El nem halgathatjuk Marsall Ferenc tanító érdemeit sem, a kinek kivert rajzmintái után készültek nemcsak az összes iskolák himzései, de a „nagyok“ kiállításában szereplő és az iskolából csak nem rég kikerült, ma már hosszú szoknyás fiatal lányok himzései is.

Az iskolás leányok munkái közt körszemlénket megkezdve, legjobban szembeötlő, s tán habozás nélkül mondhatjuk — az egész kiállítás fénypontja és legszebb darabja Danitz Juliskának tüfesséssel, színes selyemmel kivarrt asztalkészlete és csipkemintái.

Mindjárt utána következik Maximovits Vilma IV. oszt. növendék tabelláris foltozási mintázata, van ott szövet foltozás, színes foltozás legalább

azon át a felvonás végeig semmi féle élő lény nem fog bejutni a színpadra.

II.

A pálya előtt.

Elmultak a régi jó idők, mikor a színész színlapirással görögütgyártással, és koplalással kezdte meg babértermő pályáját. Most már Tháliának „főtanodája“ van, melyben a színészemetéket ösztön-díjak segélyével alakítják át művészekké.

Hanem azért itt ott akad egy-egy alak, a ki a régi jó szokás szerint akar haladni, a ki gyalogosan törekszik föl arra a magas hegyre, a melyiken a babérlevelekhez vivő gyalogösvény — és nem országot vezet.

Ime ott van a színpadon „Fránci“. E pillanatban éppen székeket hord a próbára — és ehhez már erős színpadi érzék kell. A rendező az első próbákon elmondja, hogy jobbról, balról, meg a középben ez vagy az a butor jön; és e butorokat jól kell elhelyezni tudni Fráncinak! Mekkora szerencsétlenség volna az, ha egy megszállt szerelmesnek hiányzanék a „pamlagja“, melyre rá kell rognia és szék, e két darabból kell összeállítani fényes termék fő berendezését. Fránci rögtön eszik és megtöri izzadt homlokát. Aztán széles mosolyra húzódik borotvált arca. Eszébe jut, hogy ma neki szerepprobája is van.

Ah! az ő szerepei! Milyen ragyogó arccal, milyen szeretettel beszél róluk. Kezdetben, mikor néhány esztendővel ezelőtt a színházhoz jött, csak „népesség katonaság“ volt.

Felöltöztették előadás előtt az emeleti ruhátárban valami vastag bugyogóba: cukorpapírból ké-

is 30 változatban, a mi a legtanulságosabb darabja a kiállításnak.

Máday Szeréna IV. oszt. növendék szép csipkekendőt, Haffner Irma III. oszt. növendék igen szép túll kötényt állított ki, melyek valóban érdemesek a műértők megtekintésére is. Nem kevéssébb szépek Obláth Margit II. oszt. növendék diszes millieux-je, Papp Mariska IV. oszt. gobelin kivarrású diván-párnája, a melyekkel aztán a polgári iskolások érdekesebb darabjait kimerítettük.

A népiskolák növendékei a kötés és horgolás elemeit, a keresztöltéses himzési mintákat, a varrás elemeit és a fehérimzést ölelik fel. Ezen a téren legszebb dolgokat produkáltak: Gerényi Mari I. oszt., Dóczi Katalin II. oszt., a kik kötési mintákat mutattak be. Stuka Matild II. oszt. ablakvédőt és keztüztartót; Dukasz Gizella IV. oszt. kredenc-takarót; Jobszt Márta III. oszt. szalon asztalfutót; Kindl Etelka III. oszt. millieux-t; Pompár Irma VI. oszt. gyönyörű művirágokat; Kindl Manci II. oszt. kézelő tartót; Herendi Borbála III. oszt. horgolt babaruhát; Bayer Mari horgolt torta fedőt; Vaszary Márta IV. oszt. gobelin kerevet párnát; Hauschl Éva III. oszt. szmirna himzésű diván párnát; Osztoivits Katalin horgolt alsó szoknyát; Kerekes Mari II. oszt. kötött gyermek ruhát; Persina Juliska III. oszt. kötött törülközőt; Papp Gizella III. oszt. horgolt capric párnát; Ruip Katalin IV. oszt. diszes asztalfutót; Brenner Anna IV. oszt. ablakvédőt; Jehn Anna IV. oszt. disz asztalfutót; Rosner Róza VI. oszt. himzett alsó ruhát; Schäffer Juli VI. oszt. tálcaendőt; Hoffer Mari himzett túpárnát; Zánkay Kornélia III. oszt. selyemhimzésű asztalfutót; Gyimóthy Teréz VI. oszt. magyar mintájú millieux-t; Kaufmann Józsa VI. oszt. asztalfutót; Vidákovich Teréz V. oszt. nagy abroszt, selyemhimzésű napraforgó virágokkal állítottak ki.

Lapunk tere nem engedi meg, hogy felsoroljuk, habár csak névszerint is, a összes iskolás leányok neveit, a kik részt vettek és részt kérnek az elismerésből, a mint azt meg is érdemlik, és így csak a kiválóbb darabok felsorolására igyekeztünk; a többire nézve utaljuk az érdeklődő nagy közönséget a kiállítás megtekintésére.

Mielőtt elhagynók a kiállítást, nem mellőzzük halgatással Kohn Katica helybeli divatárúsnőnek izléses kollekcióját egy diszes üvegszekrényben. Oly szépek, oly szemrevalók az ott kiállított kalapok és nyakdiszek, hogy bátran elvihetjük hölgyeink férjeiket is a megtekintésére, ilyen dolgokért szívesen meg-szavazzák — azt hisszük — még ő is a budget-felemelést. Mikor annyi hőbortos divatos női kalapot kell látnunk nyilvános helyeken a legszebb nők fején, valóban nem utolsó dolog tudni, hogy milyen a divatos és mégis szép női kalap, mely ékesítője a főnek, nem eltorzítója.

A kiállítás többi dolgairól és a jury működéséről és több egyebekről lapunk holnapi számában.

Sebtiben.

Hírek.

Pécs, 1895. november hó 30.

— **(Katonai hírek.)** Stöger-Steiner Gusztáv számvevő hadnagy a pécsi 52. számú gyalogezredből a 11. számú hadosztály tüzérezredhez helyeztetett át. Sulyok Imre és Cézár Rudolf

szült aranyos tűzoltó sisakot nyomtak a feje bubjára (akkor még erősen borzas volt), aztán „1 drb. fekete festett lándzsát és 1 drb. bádög római pajzsot“ adtak kezeibe, mondván neki:

— No, most lódulj a színpadra!

Micsoda vegyes társaság volt az a népség-katonaság! Ne is beszéljünk arról, hogy mennyi szedett vedett népség állott bele abba a hősi csapatba, mely felvonások közben tartotta az ügyelő vezetése mellett gyakorlatiát — és néhány perc múlva, a felvonás alatt, már mindent elfelejtettek.

Fránci csakhamar egész csomó darabnak katonai ki- és bevonulásait a kisujjában tartotta, majd megismerkedett egyik fodrászlegényével, kitől mindig kapott egy marék bajuszt, valahányszor a Muzsa és az ügyelő egy kívánták.

Csupa gyönyörűség volt Fráncira nézni, olyan deli színpadi vitézzé képezte ki magát. Oly hévvel, olyan igazán alakított mindent, hogy egyszer csatajelenetben fadárdájával akkorát ütött az ellenfél egyik vezérének — tenor kardalnak volt — fejére, hogy annak, a közönség hangos örömrivalgásai, közt menten egy nagy csattanással beszakadt a vezéri sisakja.

Hogy jutott Fránci önálló szerepéhez? Mint a legtöbb nagy művész. Megbetegedett az inas, a ki a „Vasgyáros“-ban előkelően jelenteni szokta: „Dörbléj kisasszony!“ Fránci kipirult arccal, rebegve ajánkozott a rendezőnél, hogy majd eljartsa ő azt a szerepet.

— Te, ha skandalumot csinálasz, megnyuzlak! buzdítá a nagy férfiú.

— Majd megtetszik látni.

tart. hadapród tiszthelyettesek pedig ugyancsak az 52. számú gyalogezredben aktiváltattak; végül Geráich Lajos a 44. számú gyalogezred főhadnagya a hadsereg kötelékéből elbocsájtott.

— **(Vidéki hírlapírók Bndapesten.)** A vidéki sajtó munkásai a jövő vasárnap nagy országos gyűlésre jönnek össze Budapesten, hogy ott a vidéki hírlapírók országos egyesületét, segítő- és nyugdíj intézetét megalapítsák. A gyűlés december 8-án lesz az Otthon írók és hírlapírók körének nagytermében s több mint háromszáz vidéki napi- és hetilap lesz ezen az országos gyűlésen képviselve. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter ez alkalommal meghívta a vidéki hírlapírókat, hogy nézzék meg az ezredéves kiállítás előmunkálatait, a már elkészült csarnokokat, hogy odahaza a személyes impressziók alapján irhassanak olvasóiknak. A kiállítás igazgatósága, mely egy napon át vendégeül tiszteli a vidéki sajtó képviselőit, kint a kiállítás területén nagy ebédet is ad tiszteletükre. Lapunkat mindkét helyen Ballier Sándor segédszerkesztőnk fogja képviselni.

— **(Az utcán fektűt le)** persze borközi állapotban Simon József Radnich-utcai lakos, a ki a ferenciek temploma előtt akarta a pálinka gőzét fejből kialudni. De a rendőrség ebben a furca passziójában megakadályozta és bevitte a kóterba, hogy ott aludja ki a pálinkagőzöt a fejből.

— **(Monstró-bünperrel)** foglalkozott a napokban a pécsi kir. ítélőtábla büntető tanácsa. Ötvenhét vádlott fölött mondott határozatot s mind az ötvenhetet lopás, orgazdaság s egyéb büntetendő cselekmények miatt vád alá is helyezte. Nagyrészen cigányok a bűnösök, kik Tolnát-Baranyát összevissza kóboroltak s loptak, ahol mit csak lophattak. A Sárköziek, a Kolompárok, összesen 12-en a pécsi kir. ügyészségi fogházban vannak; a többi vádlott, cikói, mórágyi, n. mányoki, zsibriki, nánai, öcsényi és decsi lakosok egyelőre szabadlábon hagyattak. A nagy bünperben nemsokára a végtárgyalást is megtartja a pécsi kir. törvényszék.

— **(A vén csont.)** Simon Gábort, a vén avithatiant, lecsukták kilenc hónapra. Szomor György pellérdi lakosnál mintegy 14 frt ára csirkét lopott s a szép kakasok, meg jércék árát eldaráozta egyik pécsi kurtakocsában. Simon Gábornak nem fog megártani a hivatalos koszt, mert már élvezte volt ezt ennek előtte is hat állió esztendeig.

— **(Tűzoltó bál.)** A farsang még itt sincs, első fecskeje már is megjelent; ez pedig a pécsi önkéntes tűzoltó egyesület báli meghívója, mely szerint 1896. évi január 11-én rendezi nagyobb szabású bálját a vígadó összes termeiben az egyesület.

— **(A Pécsi Dalos Egyesület)** tegnap este tartotta első nyilvános dalestélyét, mely ugy erkölcsileg, mint anyagilag várakozásón felül sikerült. A karok oly precizitással mentek, hogy valóban dicséretére válik ugy az ifju dalegyesület működő tagjainak, valamint Taky karmesternek. Ének után kezdetét vette a tánc, melyet a nagy számban megjelent közönség jókedvvel járt Rac Gusztai muzsikájára a hajnali kakasszóig.

— **(Névmagyarosítás.)** Hercog Márkus tolnai illetőségű budapesti lakos vezetéknévét „Hercogre“ re. Franc Károly dunatölvdári illetőségű szintén budapesti lakos pedig „Ferenci“ re magyarosította.

Az első fellépés sikerült. Fránci előtt megnyit az ut fölfelé. Már a legközelebbi vasárnap a népszínműben ő volt az egyik cigányhegedűs. Nagyszerűen alakított, csupán a sugónak volt ellene a kifogása, hogy „keleties orra nem cigányos“.

Fránci föllépteitért járó ezüst pénzekből félretett és azon festéket vásárolt magának. De aztán ugy is néz ki akármelyik szerepében, hogy a közönség, de még a rendező is teljesen meg van vele elégedve.

Játszik Fránci most már mindenféle apró „néma segédszerepet“. Nincs többé benne a katonaságban és nem is tartja magát statisztának. Sőt, mivel éneklni nem szokott — kóristának sem akarja érezni egyéniségét. Arcát szorgalmasan borotválja — mert a színésznek így kell és így illik.

Nappal kávét hoz Fránci a főpénztárnok urnak és leveleket cipel ennek vagy annak a művésznőnek. De este! A színpad gáza az ő aranyos nap-sugara, szeme visszacsillogja a színpadi lámpák fényét és ha szerepe van, akkor hagyjanak békét neki, mert olyan mint a művészek: harap, míg szerepét el nem végezte. Mindamellett józanul gondolkozó, fájának ez az erénye meg van benne.

A multkor ezt kérdeztem tőle.
— Színész akar lenni, Fránci?
— Hm . . . miért tetszik kérdeni?
— Csupa jóakarattól.
Hát tetszik tudni, — megpróbálom. Ha jól megy . . .

Gyalui Farkas.

— **(A polgári házasság kérdése a pécsi zsidó-hitközségben)** Érdekes és izgalmas ülése volt tegnap a pécsi zsidóhitközség képviselő testületének a melynek tárgya volt határozni abban a kérdésben, vajjon a polgári házasságra lépett vegyes (keresztény-zsidó) párok egyházilag megáldásnak-e vagy nem. Nemrég ugyan 70 magyarországi zsidó rabbi kongresszust tartott Budapesten, ahol kimondták, hogy a vegyes párokat egyházilag meg nem áldják s csak Rosenberg aradi rabbi helyezkedett ellenkező álláspontra s tényleg már több vegyes párnak kiszolgáltatta az egyházi áldást. A rabbik határozata országosra visszatartoztatást szült a szabadelvű zsidóság körében s ennek folyományaként Nemes Vilmos dr. a pécsi zsidó hitközség elöljáróságához indítványt terjesztett be, hogy ez határozatilag mondja ki, mikép a vegyes házasságra a zsidó fél kívánságára az egyház áldás megadandó. A hitközségi elöljáróság ezt az indítványt nem döntötte el érdemileg, hanem 6 szóval 4 ellenében azt határozta, hogy a hitközség az e kérdésben való döntést a legközelebb összeülő országos értekezlet megállapodásaitól teszi függővé. Nemes dr. az elöljáróság eme határozatát a hitközség képviselő testületéhez felebbezte, mely tegnap döntött e kérdésben. Az indítványozó lelkes beszédben okolta meg határozati javaslatát s kimutatta, hogy a zsidó vallásnak nincsenek oly dogmái, a melyek a vegyes házasságok egyházi megáldásának útját állják s a magyarországi zsidóságnak, mely itt teljes egyenjogúságot nyert a többi felekezetekkel, nem szabad a merev kizárólagosság állásponjára helyezkedni. Többek hozzászólása után Ullmann M. Károly tett egy közvető indítványt, mely lényegében egyez Nemes dr. indítványával, sőt azt tulszárnyalja, a mennyiben az összes nagyobb hazai hitközségeket e kérdésben való állásfoglalásra provokálja. Ullmann indítványa következőképp hangzik: „Monja ki határozatilag a pécsi zsidó hitközség képviselő testülete, hogy a vegyes házasságoknak a zsidó fél kívánatára leendő egyházi megáldását kívánatosnak tartja s ezen határozatát a nagyobb hazai hitközségekkel állásfoglalás végett közli.”

A hitközségi képviselőtestület először is 18 szóval 17 ellenében elvetette az elöljáróságának ez ügyben hozott elhalasztó határozatát. Ezután Nemes Vilmos visszavonta indítványát azzai, hogy ő is Ullmann indítványához csatlakozik, Wertheimer elnök azonban elrendelte a szavazást Nemes indítványára is, a melyet 18 szóval 16 ellenében mellőztek. de Ullmann M. Károly indítványát 20 szóval 2 ellenében elfogadták s határozattá emelték.

— **(A bankóprés-ágens)** Valamikor nagy urnak inasa vala Fekete Ferenc, barcsi illetőségű ember, kit ma a csendőrség megkeresésére a pécsi rendőrség letartóztatott. Mint a nagy ur inasa hű és megbízható volt, de e szolgálatot elhagyván, beállt postaszolgálatnak s akkor olyan stiklirt követett el, a miért bebörtönöztek. Onnan kiszabadulva, egy még nagyobb szabású stiklirt adta a fejét s több barcsi embertől 1500 forintot vett fel azért, hogy egy bankócsináló gépet kerít nekik. Kerített is, de a bankóprés nem valván be, a becsapott parasztok, nem törődve azzai, hogy ok is bajba kerülnek, most feljelentették a csalót a csendőröknel, a kik kérésükre Feketét ma le is tartóztatták rendőrségünk s majd átadják az igazságszolgáltatás kezébe.

— **(A tolvaj nyomán.)** Barcsan a napokban egy dunagőzhajózási matróz ezüst órája elveszett. Ugyanekkor a duna-drávai gőzhajózárság 9. számú uszlyhajójáról több kincstári pokrócot is ellopott valami enyveskező tolvaj. A csendőrség nyomára jöven, hogy az elveszett órát itt Pécsen Szklicsák József gyoicsárus vette meg, kihallgatta ma délelőtt az illetőt, hogy ki adta el neki az órát. Szklicsák vallomásából kitűnt, hogy valami Neufeld nevű barcsi legénytől vette tegnap éjjel egy kocsmában, a csendőrök így a tolvaj nyomára jöttek s nem lehetetlen, hogy ugyanő lopta el a kincstári pokrócokat is és így csapásra — két tolvajt fogtak el benne a jó kakastollas legények.

— **(A gyermekgyilkos anya.)** Gyermeköléssel vádolt Arnold Mária állott ma az igazságszolgáltatás bírái előtt, hogy számot adjon azon tettéért, melylyel bűnös szerelmének gyümölcsét el akarta titkolni. A dal régi. Volt egy szép leány, ki fiatal is volt, így a legények szeme megakadt rajta: volt egy, ki szerelmet vallott, s bűnbe, teherbe ejtette. A leány kétségbeesésében menekült Kalocsáról Pécsre, itt egy Mária utcai házban szolgálatba lépett, de régi bűnét nem bírta eltitkolni. Október 10-én megszülte a gyermeket s egy félig vízzel telt kannába szorítva megfojtotta. A háznép észrevette a leányon a változást, kérdezte, hol a gyermek, csakhamar megtalálták halva, őt pedig feljelentve a rendőrségnek, elhelyezték a kórházba. Testileg már meggyógyult, de erkölcsileg nem; tagad mindent, még azt is, hogy valaha férfival beszélt volna. Tagadása arra kényszerítette a bíróságot, hogy észbeli

tehetségét a jelenlevő törvényszéki orvos megvizsgálja, ki azután megvizsgálván Arnold Mariát, kérelmezte az ügyészséget, hogy megfigyelés végett hosszabb idő igénybevételét engedné meg. Az ügyészség erre, tekintetbe véve azt, hogy a vádlott már egyszer agyhártyagyulladásban szenvedett, jelenleg is fejfájásról panaszkodásból, az orvos indítványát elfogadva, a tárgyalást, — mely zárt volt, a pikánsabb részletek miatt — két hétre halasztotta el, a vádlott elmebeli megvizsgálására dr. Vajdits és dr. Jellasich orvosokat rendelte ki hivatalból.

— **(Szociálista munkások gyűlése.)** Tegnap ismét gyűlést tartottak a pécsi munkások szociálista elemei. A gyűlés a Tornacsarnokban folyt le s a beszédek a kitűzött program körül forogtak, tárgyalván a szociál demokráciát, a magyarországi szociálista munkások helyzetét és végül a nagy-szociálista kongresszusra két kiküldöttet választottak meg. Beszédet mondak: Szikora Imre magyarul; Marmorstein Henrik németül és a budapesti szociálisták kiküldöttje, Szilberberg Jakab ki most szabadult ki három havi fogságából, mit tilos politizálásért rámértek, magyarul és németül. Egyéb baj nem történt. A gyűlésen mintegy 800 munkás vett részt, kik felett azonban példás rendet tartott Reeh György alkapitány, mint a rendőri hatóság képviselője. Különben a szociálisták elég jól viselték magukat, csak az egyik szónok urat, Marmorsteint kellett kétszer is rendreutasítani beszéde közben.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó Adánd községben az október 28-án elmaradt országos vásár helyett, december 3-án, a Somogy vármegye területéhez tartozó Igal községben pedig az október hó 28-áról elmaradt országos vásár helyett, december hó 2-án pótvásár tartassék.

— **(A „Pécsi korcsolyázó egyesület“)** választmányja felhívja igen tisztelt tagjait, hogy tagsági jegyeiket az egyesület pénztárosánál (Nóttér Jenő ur — Pécsi kölcsönös segélyező egyesület) annál is inkább váltsák meg, mivel a jégpályára való belépés csak tagsági jegy előmutatása mellett lesz megengedve.

— **(Szerencsés tolvaj.)** Bakolics Ignác egy fiatal, tizenhét esztendőes dárdai kocsislegény, a gazdájától, Bacsanin Szávótól ellopott egy cifra szűrt. A cifra szűrbe aztán belebujt s elmenő a Schaffer féle kocsmába, ott Szmoljanovits Jocéval találkozott, a ki csendesen iddógált egy asztalnál. A legény mellé szegődött s aztán ketten ittak s mikor Szmoljanovits annyira beragott, hogy nem tudott magáról, Bakolics kivette a mellényzsebéből az ezüst óráját és ellopta mellőle a pipáját és odább állt. Az órát másnap eladta Radivojevic Dobrennek 1 frt 60 krért s mikor este a pénzt is el akarta mulatni, a csendőrök elfogták s azóta a börtönben ül. Ma délelőtt tartotta meg ügyében a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya a végtárgyalást és mert Bacsanin Szávó megbüntetését nem kívánta s a végtárgyalásban meg sem jelent, ez ügyben megszüntették a további eljárást, míg az óra és pipa ellopásáért 6 heti fogságra ítélték Bakolics Ignácot, de a vizsgálati fogsággal ezt is kitöltöttnek vette a kir. törvényszék és a szerencsés tolvajnak azonnali szabadlábra helyezését elrendelte.

— **(Tolvaj a barakkban.)** Dékány József, minden illetőségi hely nélküli csavargó, a nyáron együtt dolgozott egy hidépítésnél egy csomó olasz és tiroli munkással. Egy szép szombat estén aztán, mikor társai a kocsmában mulattak, összedezte azok ruháit és egyéb elemelhető portékáit, s azzal megszökött. Utközben Úst Ferencné Nagy Teréziától és Csiszár Mihálytól is ellopott Szentlőrincen többféle ruhaneműt s mindezekkel Krajnába Binya községbe szökött, a hol a csendőrök végre elfogták. Kilenc rendbeli lopás miatt tartotta meg ma délelőtt felette a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya a végtárgyalást, melyen a panaszosok közül egyedül Úst Ferencné jelent meg, minthogy a többi károsult már régen visszatért hazájába, Olaszországba és Tirolba. A végtárgyalás eredménye pedig az lett, hogy a kir. törvényszék összbüntetésül egy évi börtönt szabott a barakk-tolvajra, a ki az ítéletben még nyugodott. Zsolnay főügyész helyettes, mint a vád képviselője, szinte megnyugodván az ítéletben, az jozerőssé vált és az elítélt tolvaj az egyévi börtönbüntetés leülését nyomban megkezdte.

— **(Talált tárgy.)** Egy női karperec találtatott. Jogos tulajdonosa a rendőrségnek a kellő igazolás mellett átveheti.

— **(Halálozás.)** Mestrits Irénke, tizenhároméves korában elhunyt. Temetése ma délután volt a király-utca, 38. sz. gyászaházról; lelkiüdvéért pedig az ünnepies szent mise holnap (kedden) reggel 9 órakor mutatattik be a belvárosi plebánia templomban.

— **(Eltűnt ifju.)** Barcatelepről ifju Pichler János, egy alig 17 éves fiatal ember, eltűnt. Anyja sirva panaszkolta eltűnését a barcsi szolgabíróságnak s eltűnése okául azt az örök igazságot adta elő, hogy ... keresd az asszonyt. A fiatal legény

ugyanis Papp Mária nevű barcstelepi menyecskével folytatott szerelmi viszonyt, igazabban a menyecske ő vele és mikor az ifju eltűnt, ugyanakkor Papp Marinak is hült helyét találták a faluban. Mivel nem lehetetlen, hogy a szerelmes menyecske ide Pécare hozta szive választottját, hogy itt éldégljen vele, azért a barcsi szolgabíróság megkereste rendőrségünket, hogy a szerelmes pár fészket puhatolja ki s a fiatal legénykét vigye vissza szüleihez, a szerelmesszivű menyecskének pedig adja tudtára, hogy Barcatelepen nem igen jó szemmel fogják látni, ha talán visszamegy az ifju után. Hát most a rendőrség kutatja is a puha fészket, hol a menyecske a szökevény ifjuval meghusta magát és bizonyára hivatásához képest fog eljárni, ha ugyan a szerelmes párt valahol — feltalálja.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 2-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országgyűlési tétel tárgyalása folytatott. Battyány Tivadar gróf volt az első szónok, a ki a javaslat ellen beszélt. Utána

Apponyi Albert gróf nyilatkozott az összes beadott határozati javaslatokra, melyek a független régi párt tagjai részéről tétettek a szombati ülésen. Szólv valamennyit pártolja, különösen a választásoknál a titkos szavazást és az inkompatibilitás megszorítását; azonban az általános választási jog behozatalát nem helyesli. Vehemensen támadja a kormányt, a mely ezekkel a kérdésekkel egyáltalában nem foglalkozik, sőt Bánffy b. határozottan ki is jelentette, hogy nem is akarja a választási törvényt revízió alá venni.

Péchy Tamás hasonló szellemben nyilatkozik. Szederkényi Nándor mind a három határozati javaslatot pártolja. Különösen védelmére kel az általános választási jognak, mely a liberalizmus követelménye.

Elnök ezután a vitát berekesztette. Neményi Ambrus előadó rövid felszólalása után Polónyi Géza beszélt még, s ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Mohácsi küldöttség a miniszternél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mohácsiak küldöttsége ma délelőtt tisztelgett Dániel miniszternél a dunaszekcsői Duna-ág munkálatai ügyében. A miniszter megnyugtató feleletet adott. Tisztelegtek ezután Wlassichnál, megköszönve a polgári iskola létesítését.

— **Elhunyt zeneszerző.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Darbier francia zeneszerző tegnap meghalt.

— **As új budapesti török konzul.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesti török főkonzullá a szultán Lufti béget, eddigi barcelonai főkonzult nevezte ki.

— **A forrongó kelet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jaunából érkezett jelentések szerint ott nagy zavargások fordultak elő a muzulmán és görög lakosság közt. Több görögnél házkutatást tartottak és lefoglalták fegyvereiket. Napról-napra újabb tartalékos csapatok indulnak el hajón Kis-Ázsiába. Eddig körülbelül 30.000 embert szállítottak oda. — A török kormány papiros pénz kibocsátását tervezi, a mi a kereskedői körökben általános megdöbbenést keltett. Az új kibocsátás oka az, hogy a mozgósítás rengeteg pénzt emészt s az a törekvés, hogy a konstantinápolyi bankkal egy millió fontnyi kölcsönt kössenek, meghiusult.

— **Királyunk Nizzában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk a tavasszal találkozik Nizzában Viktória angol királynővel.

— **Lepsényi kiszabadult.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királysértés miatt fogságra ítélt Lepsényi ferencrendi szerzetes ma szabadult ki a fogságból. Vasutnál Vajay István, Kaas Ivor báró és nagy tömeg óvációval fogadták.

Szerkesztői Uzenet.

Perlessz Lajos urnak. Mohács. Kívánságához képest ezennel kijelentjük, hogy a lapunk egyik legutóbbi számában közölt „Ellenzéki politika Mohácsen“ című újdonság anyagát nem ön küldte be szerkesztőségünkbe.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

előző szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-ig tart.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronáért,
egy tized sorsjegy 8 koronáért és
egy huszad sorsjegy 4 koronáért

az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Már

1895. Deczember hó 6—14-ig

ejtetik meg a

Magyar Osztály-Sorsjáték

Nagy nyereseményhuzása,

melyben 21.499 pénznyeresemény kerül

4 millió 332.000 korona

összértékben kisorsolásra, többek között egy 600.000 koronás jutalom 400.000, 200.000, 100.000, 50.000 stb. stb. koronás nyereseményekkel.

A legnagyobb nyeresemény **Egy Millió** korona.
a legszerencsésebb esetben

A sorsjegyek árai: 1 egész 40 frt. 1 tized 4 frt.
1 fél⁵/₁₀ 20 frt. 1 huszad 2 frt.

(Portóért 5 kr., ajánlott levelekért 15 kr., nyeresemény-jegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, **Budapest, Szervita-tér 3.**

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy birtokában nagyobb nyereseménykilátásokhoz jusson, 5, vagy ennél több sorsjegy vásárlásánál a legkülönbözőbb számokat állítom össze tetszés szerinti egész, fél tized és huszadolból.

Sürgöny-czim: LOTTOHEINTZE, Budapest.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszük, hogy a Dr. Schaurek Bódog tulajdonát képező és

I.

- A pécsi 55. sz. tjkvben felvett 56 régi/20. 30. új sz. **Perczel utcái** házat és udvart (Gründler féle telek);
- a pécsi 56. sz. tjkvben felvett 57 régi/32 új sz. házat, udvart és kertet a **Perczel utcában** (Schaurek-féle telek);
- a pécsi 390. sz. tjkvben felvett ca. 3 kat. hold szőlőt és présházat a **Tettyén**;
- a pécsi 300. sz. tjkvben felvett ca. 2¹/₂ hold szőlőt, szilvást és pinczeházat a **Rigóderben** (Szt. János kútnál);
- a kiskozári 454. sz. tjkvben felvett ca. 4 kat. hold ³/₄ részben felújított szőlőket két présházzal;
- a szilvási 191. sz. tjkvben felvett ca. 4 hold még termő szőlőket két présházzal;
- a villányi hegyen fekvő ca. 3 hold szőlőből álló ingatlanokat;

II.

Az almási 23. 86. 97. 147. 203. 223. 281. 283. 112. sz. tjkvben felvett jelenleg urbéri rendezés alatt álló **földesuri birtokot** a hozzá tartozó gazdasági felszereléssel (fundus instructus.)

III.

a Perczel utcái 30. és 32. sz. házak pinczéiben, úgy a szilvási pinczéiben fekvő ca. 900 hectoliter különféle borokat ca. 4800 hect. hordót, pincze-eszközök, készletek és irodai felszereléseket.

IV.

Az almási pinczéiben levő 1071. hectoliter fehér, siller és vörös borokat.

Alulírottak, mint Dr. Schaurek Bódog ur meghatalmazottjai a hitelezők által megválasztott felszámoló szabad kézből eladjuk.

A III. és IV. alatt felvett ingóságokra sárt ajánlati tárgyalást tartunk s felhívjuk a venni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat külön a III. és esetleg a IV. alatt felvett tárgyakra legkésőbb f. é. december 8-ik napján d. e. 12 óráig alulírott Kindl József, a Pécsi Kölcsonús Segélyező Egylet vezérigazgatójánál 2000 frt bánatpénz csatolása mellett nyújtsák be

Alulírt felszámoló bizottság a beadott ajánlatok fölött f. é. december 10-én délután 5 órakor határoz. — Azoknak kiknek ajánlata el nem fogadott bánatpénzük azonnal visszaadatik. An elfogadott ajánlat mellett letett bánatpénz visszatartatik, s tartozik a vevő az elfogadásról nyert értesítés vételétől számított 3 nap alatt a megvett tárgyak árát készpénzben Kindl József v. ig. kezére lefizetni, a tárgyakat pedig azonnal átvenni, s ha erre nézve külön megállapodás létre nem jön, legkésőbb 30 nap alatt elszállíttatni; ellen esetben a bánatpénzét elveszti s a felsorolt tárgyak az ő veszélyére és költségére újabb eladásra fognak bocsátatni.

Az eladandó s III. alatt felsorolt tárgyak jegyzéke Kindl Józsefnél, valamint a tárgyak a helyszínén Perczel utca 30. sz. a. d. u. 3—5 óráig (előleges jelentkezés mellett) megtekinthetők.

A felszámoló bizottság:

Kindl József — Fekete Mihály.

Kammerer Ferencz. — Fischer Ferencz.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl
kiadóhivatalunkban.

Védjegy. Védjegy.

Mária-
czelli
Gyomor-
cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, néikülözhetően és ártalmatlan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, fejfájtság, savanyu, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, under és hányás, gyomorgörcs-zúklás.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorodóknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelel gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrástár: **Töröl. József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tekinteni! Csak oly cseppeket tessek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: "Autodisagát bizonyítom".

A **Máriaczelel gyomorcseppek** valójában kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszer., Zsiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetváron: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

15